

hebben. Delftsch aardewerk ontbrak evenmin en een niet onaanzienlijke verzameling van goud- en zilverwerk viel er te bewonderen. Kan men de erflaatster dus geen kunstzin ontzeggen, voor wetenschap en letteren schijnt zij weinig gevoeld te hebben. De inventaris der boeken althans maakt een poveren indruk; er worden n.l. in het geheel slechts vijf boeken opgegeven en wel „van verscheyde natueren”.

Voor Agatha werden enkele voorwerpen uit den boedel gereserveerd. De vrouwenkleederen, eenig zilverwerk en een paar kleinodiën kreeg Jasper den Hartogh in bewaring, terwijl Jacobus Swanenburgh in zijn huis o. a. ruimte moest maken voor een linnenkast en de portretten van Den Danser en zijn vrouw.

Aan onroerende goederen bevatte de boedel behalve de hofstede en de landerijen op Goeree en in Oostvoorne, een huis aan het Marktveld W.Z. (prot. n°. 465), later verkocht voor f 6300, een huis aan de Boompjes (prot. n°. 4269), later verkocht voor f 3543 en een huis aan de Vischstraat O.Z. hoek Wijnhaven N.Z. (prot. n°. 4132), welk laatste bij den verkoop f 13500 opbracht. Het bedrag aan schuld- en rentebrieven bedroeg verder \pm f 4000.

Daartegenover was de boedel feitelijk bezwaard met het onderhoud van Jasper Jacobsz. Posthoorn, den broeder van de overledene, dien deze uit zusterlijke liefde in huis genomen had. Vroeger was hij voerman geweest, doch het schijnt hem in dat beroep niet fortuinlijk gegaan te zijn, misschien ook ten gevolge van zijn geringe verstandelijke ontwikkeling. Dat deze niet groot was, mogen wij althans wel afleiden uit het feit, dat hij niet schrijven kon. Zijn neef Jan Kamerbeeck had hem f 400 vermaakt, doch daarvan kon hij natuurlijk niet leven en toen de familie verklaarde, dat het immer de wensch zijner zuster geweest was om hem na haar dood verzorgd te weten, zag men er geen bezwaar in, om de onderhoudskosten ten laste van